NORAKSTS

Lietas Nr. C27241412
Lietas arhīva Nr. C-1047-13/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013. gada 28.oktobrī

Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas

tiesnese V.Gailīte

ar tiesas sēžu sekretāri Z. Oroli

piedaloties prasītājas pārstāvim /pers. A/

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu likvidējamās akciju sabiedrības „Latvijas Krājbanka" prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2012. gada 20. novembrī Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā ierosināta civillieta LAS „Latvijas Krājbanka" administratora „KPMG Baltics SIA" pārstāvja /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu. Prasības pieteikumā lūgts piedzīt par labu prasītājai Patēriņa kredīta līguma parādu Ls 3664,76, ko veido parāda pamatsumma Ls 2404,12 apmērā, līgumiskie procenti laikā no 2011. gada 15. aprīļa līdz 2012. gada 10. septembrim Ls 652,36, līgumsods laikā no 2009. gada 15.novembra līdz 2010. gada 29. martam Ls 343,32 un likumiskie procenti no 2012. gada 15.februāra līdz 2012. gada 10. septembrim Ls 608,28, un noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt 6% gadā no parāda pamatsummas.

Prasībā norādīts uz apstākļiem, ka saskaņā ar 2010. gada 23. novembra Patēriņa kredīta līgumu Nr.DP00-10-X-065, prasītāja izsniedza atbildētājam aizdevumu Ls 2481,77 apmērā. Aizdevuma pilnīgas atmaksas termiņš noteikts 2016. gada 15. novembris. Tā kā atbildētājs savas saistības pienācīgi nepildīja, pieteicēja nosūtīja brīdinājumu par vienpusēju atkāpšanos no Patēriņa kredīta līguma un pieprasīja atmaksāt no aizdevuma līguma izrietošu parādu.

Pēc prasības pieteikuma nosūtīšanas, atbildētājs rakstveida paskaidrojumus tiesai nav iesniedzis. Tiesā saņemti atpakaļ atbildētājam adresētie sūtījumi ar pasta darbinieka atzīmi, ka sūtījumam beidzies glabāšanas laiks. Tiesa uzskata, ka atbildētājam ir pienākums darīt zināmus faktus par adreses maiņu, ja tādi ir notikuši, šajā gadījumā tiesa pieņem, ka atbildētājam paziņots par tiesas sēdes vietu un laiku likumā noteiktā kārtībā un laikā, jo atbildētājam saskaņā ar Paziņošanas likuma 4.pantu, ir pienākums būt sasniedzamam deklarētājā adresē.

Atbildētājs tiesas sēdē nebija ieradies, lai gan par tiesas sēdi paziņots likumā noteiktā kārtībā un laikā.

Ar 21.10.2013. tiesas sēdes protokola lēmumu, tiesa apmierināja pieteikumu par puses procesuālo tiesību pārņemšanu, aizstājot prasītāju ar SIA „B2Kapital".

Tiesas sēdē prasītājas pārstāvis prasību uzturēja, pamatojoties uz prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem.

Tiesa, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 156. panta pirmo daļu, nolēma uzsākt lietas izskatīšanu atbildētājam klāt neesot tiesas sēdē, jo nebija pamats atlikt lietas izskatīšanu.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji, tālāk norādītu motīvu dēļ.

Civillikuma 1402.pants noteic, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Ar lietā iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem tiesa konstatēja lietas apstākļus, ka starp prasītāju un atbildētāju 2010. gada

23. novembrī tika noslēgts Patēriņa kredīta līgums Nr. Nr.DP00-10-X-065, saskaņā ar kura noteikumiem atbildētājam tika izsniegts aizdevums Ls 2481,77.

Atbildētāja saistību tiesību, kuru piespiedu izpildi prasa prasītāja, rašanās pamatu apstiprina lietā iesniegtā Patēriņa kredīta līguma kopija. Atbildētājs nav lietā apstrīdējis faktus, ka ir saņēmis no prasītājas minēto aizdevumu. Tāpat atbildētājs lietā nav apstrīdējis prasītājas rīcību, 2012.gada 10. septembrī vienpusēji atkāpjoties no Patēriņa kredīta līguma pirms termiņa, prasot no atbildētāja nomaksāt visu no Patēriņa kredīta līguma izrietošo parādu.

Civillikuma 1943 .pants noteic, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa, kādu viņš saņēmis, savukārt, Civillikuma 1946.pants noteic, ka procenti par aizdevumu dodami tad, ja tie bijuši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Ar prasītājas lietā iesniegto atbildētāja parāda aprēķinu, ko atbildētājs lietā nav apstrīdējis, tiesa konstatēja, ka atbildētāja parāda pamatsumma ir Ls 2404,12, līgumiskie procenti Ls 652,36, līgumsods Ls 608,28.

Civillikuma 1838.pants noteic, ka faktu, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo, ko var pierādīt ar visiem atļautiem pierādījuma līdzekļiem.

Atbildētājs nav iesniedzis lietā pierādījumus, ar kuru palīdzību tiesa varētu konstatēt faktu, ka atbildētājs būtu samaksājis prasītājai parādu.

Prasījuma par procentu piedziņu apmierināšanu pamato Civillikuma 1753. pants, kas noteic, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu un Civillikuma 1756. pants, kas nosaka, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu vai likumu.

Tiesiskās attiecības darījumos, kur viens no līgumslēdzējiem ir patērētājs, regulē Patērētāju tiesību aizsardzības likums. Līdz ar to LR Civillikuma un Civilprocesa likuma normas atzīstamas par vispārējām attiecībā pret Patērētāju tiesību aizsardzības likuma tiesību normām, kas regulē to pašu tiesisko attiecību aspektu. Kritērijs darījuma atzīšanai par tādu, kas pakļauts patērētāju tiesību tiesiskajam regulējumam, ir līguma subjekts – patērētājs (fiziska persona, kas neizmanto preci vai pakalpojumu saimnieciskās vai profesionālās darbības nodrošināšanai) (LR Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 28.februāra lēmums).

Secinu, ka konkrētajā gadījumā pastāv tiesiskās attiecības starp LAS „Latvijas Krājbanka" kā pakalpojumu sniedzēju un /pers. B/ kā patērētāju, ka starp pusēm ir noslēgts iepriekš sagatavots standartlīgums, kas nav apspriests t.i. nav apspriesti tā noteikumi.

Patērētāju tiesību aizsardzības likums nosaka tiesiskās attiecības darījumos, kuros viens no līgumslēdzējiem ir patērētājs. Šā likuma 3. pants nosaka, ka patērētāja tiesības ir pārkāptas, ja (2.punkts) nav ievērots līgumslēdzēju pušu vienlīdzības princips un līguma noteikumi ir netaisnīgi. Likuma 6.panta 5.daļa nosaka, ka līguma noteikums vienmēr ir uzskatāms par savstarpēji neapspriestu, ja līgums sastādīts iepriekš un patērētājam nav bijis iespējams ietekmēt attiecīgā līguma noteikumus.

Vadoties no iepriekš teiktā, konkrētā līguma noteikumi atzīstami par netaisnīgiem un savstarpēji neapspriestiem, jo līgums sastādīts iepriekš, patērētājam nav bijis iespējams ietekmēt attiecīgā līguma noteikumus. Līguma noteikumi uzskatāmi par savstarpēji neapspriestiem pat, ja abas puses līgumu ir parakstījušas, apspriesti daži līguma noteikumi vai to aspekti, patērētājs iepazinies ar līguma saturu un nav pret to izteicis iebildumus. Ja līguma noteikumi uzskatāmi par netaisnīgiem, tie nedrīkst tikt piemēroti attiecībā pret patērētāju.

Nav nozīmes tam, ka patērētājs nav paudis savu viedokli un nav izteicis pretenzijas pret līgumā pielīgtajām tiesībām. Atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta astotajai daļai. pakalpojuma sniedzēja un patērētāja noslēgtajā līgumā ietvertie netaisnīgie noteikumi atzīstami par spēkā neesošiem pēc patērētāja prasības, taču Latvijas Republikas Satversmes tiesa 2005. gada 17. janvāra spriedumā „Par Civilprocesa likuma 132.panta pirmās daļas 3.punkta un 223.panta 6.punkta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 92.pantam" ir analizējusi minēto Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normu un, neskatoties uz minēto, 9.3.2. punktā secinājusi, ka šķīrējtiesas klauzulas iespējamais netaisnīgums un spēkā esamība tiesai jāizvērtē pēc savas iniciatīvas.

Secinu, ka starp pusēm noslēgtajā līgumā noteiktais līgumsods 0,5% apmērā dienā norāda uz tā nesamērību un neatbilstību pamatparādam, kas ir pretrunā labas ticības principam un augstāk norādītajām starptautiskajām normām, personas pamattiesībām, līdz ar to, pielīgstot līgumsodu, nav ievērotas labticīguma prasības, kas ir par pamatu atteikumam apmierināt prasību pilnībā.

Vadoties no augstāk minētā, tiesa uzskata, ka prasība daļā par līgumisko procentu un līgumsoda piedziņu noraidāma.

Apmierinot prasību daļā, saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. panta pirmo daļu, no atbildētāja valsts labā piedzenami tiesas izdevumi, proporcionāli apmierinātajai prasības daļai, jo, ceļot prasību, prasītājs ar likumu atbrīvots no to samaksas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu, Civillikuma 1765. pantu, nosakāmas prasītājas tiesības saņemt likumiskos procentus no parāda summas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8.panta pirmo daļu, 97.panta pirmo daļu, 190.pantu, tiesa

nosprieda:

Prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „B2Kapital", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, parāda pamatsummu Ls 2404,12 (divi tūkstoši četri simti četri lati un 12 santīmi) apmērā.

Noraidīt prasību daļā par līgumisko procentu Ls 652,36 apmērā piedziņu un līgumsoda Ls 608,28 apmērā piedziņu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, tiesas izdevumus Ls 262,00 (divi simti sešdesmit divi lati un 00 santīmi) apmērā valsts ienākumos.

Atzīt SIA „B2Kapital" tiesības saņemt par laika periodu līdz pilnīgai sprieduma izpildei likumiskos 6% gadā no piespriestās, bet nepiedzītās pamatparāda summas.

Noteikt /pers. B/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā, no 2013. gada 28. oktobra, Rīgas apgabaltiesai, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā.

Tiesnese (personiskais paraksts) V.Gailīte

NORAKSTS PAREIZS

Rīgā 28.10.2013.

Tiesnese V. Gailīte